

Sygn. akt V CZ 3/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "I." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w N.

przeciwko "G." Spółce Akcyjnej w W.

o nakazanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 listopada 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 7 listopada 2006 r. odrzucił skargę pozwanej G. Spółki Akcyjnej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 lipca 2006 r. z powodu jej nieopłacenia opłatą stałą w wysokości 600 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana G. Spółka Akcyjna wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie skarżąca domagała się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w części rozstrzygającej o roszczeniach o charakterze niemajątkowym zgłoszonych wobec dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, tj. o żądaniach zaniechania niedozwolonych działań i nakazanie złożenia oświadczenia przeproszającego.

Zgodnie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.; dalej: „u.k.s.c.”) przepisy przewidujące pobranie opłaty od pozwu stosuje się również do opłaty od skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Stosownie zaś do treści art. 26 ust. 1 pkt 6 u.k.s.c. od roszczeń o ochronę praw niemajątkowych naruszonych lub zagrożonych czynami nieuczciwej konkurencji pobiera się opłatę stałą w wysokości 600 zł.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych i środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa - wbrew odmiennym twierdzeniom skarżącej - art. 130² § 3 k.p.c. Przepis ten stanowi, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od

nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. W świetle powyższego unormowania nie ulega wątpliwości, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia opłacona przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika w niższej wysokości niż wymagana przez przepisy ustawy podlega odrzuceniu - jak słusznie przyjął Sąd Apelacyjny - bez wzywania o uzupełnienie brakującej kwoty.

Z podanych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.